

tada, l'import de la pensió s'ha de minorar en el 50 per 100 de l'excés sense que, en cap cas, la suma de la pensió i dels ingressos pugui superar 1,5 vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples (IPREM). Aquesta reducció no afecta el complement que preveu l'apartat 6 de l'article 145 d'aquesta Llei.»

Disposició addicional única.

Es modifica l'apartat 3 de l'article 189 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«3. La percepció de les assignacions econòmiques per fill minusvàlid a càrrec, que estableix l'apartat 2, paràgrafs b) i c), de l'article 182 bis, és incompatible amb la condició, per part del fill, de pensionista d'invalidesa o jubilació en la modalitat no contributiva.»

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei i, especialment, el Reial decret 364/2004, de 5 de març, sobre millora de les pensions d'orfanat a favor de minusvàlids.

Disposició final primera.

S'autoritza el Govern perquè dicti totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final segona.

Aquesta Llei entra en vigor el dia primer del mes següent al de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 6 de juny de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9395 *LLEI 9/2005, de 6 de juny, per compatibilitzar les pensions de l'assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa (SOVI) amb les pensions de viudetat del sistema de la Seguretat Social.* («BOE» 135, de 7-6-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els passats 4 de febrer de 2003 i 19 de febrer de 2002, es va debatre en el Ple del Congrés dels Diputats una Proposició

de llei del Grup Parlamentari Català (Convergència i Unió) relativa a compatibilitzar les pensions de l'extingida assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa (SOVI) amb les pensions de viudetat del sistema de la Seguretat Social.

En les dues ocasions, la iniciativa va ser rebutjada pel Grup majoritari, encara que va quedar demostrat a través de les diverses intervencions dels portaveus dels grups que la totalitat de la Cambra, tant els grups parlamentaris que es van posicionar a favor de prendre en consideració la iniciativa com el Grup que la va rebutjar, es mostrava favorable a trobar solucions a aquesta situació discriminatòria i lamentava que l'esmentada iniciativa no prosperés.

En aquest mateix sentit, durant la tramitació del Projecte de llei de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social que va acompanyar els pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2003, el Grup majoritari en aquesta Cambra va reconèixer, de manera explícita, que la situació dels pensionistes del SOVI també era una preocupació del Govern i que aquest portava a terme estudis sobre els costos econòmics que es derivarien de compatibilitzar aquestes pensions amb les de viudetat. Hi havia doncs una voluntat clara de trobar una solució a aquest problema per raons de solidaritat social i de necessitat.

Tot això posa de manifest la preocupació, sens dubte justificada, de la Cambra i del Govern, respecte a aquest tipus de pensions, les de quantia més reduïda de totes les de caràcter contributiu.

Per tot això, i una vegada aprovats els pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2003, el Grup Parlamentari Català (Convergència i Unió) torna a presentar aquesta Proposició de llei, per tal de possibilitar un marc de debat, a la seu parlamentària, que permeti eliminar la discriminació que recau sobre un nombrós col·lectiu de ciutadans i ciutadanes.

Efectivament, les pensions del SOVI estan subjectes a un règim d'incompatibilitats molt estricte. D'aquesta manera, les pensions del SOVI (vellesa, invalidesa i viudetat) són incompatibles entre si i amb qualsevol altra pensió dels règims que integren el sistema de la Seguretat Social o el règim de classes passives. Això significa que, quan en una mateixa persona concorri el dret a més d'una d'aquestes pensions, ha d'optar per la que consideri més beneficiosa.

La justificació de l'existència d'aquest règim d'incompatibilitat es basa en el fet que les pensions del SOVI només es reconeixen per compensar el fet que no es pugui accedir a altres pensions del sistema i qualsevol compatibilitat mancaria de sentit.

No obstant això, és igualment cert que les pensions del SOVI són les més baixes del nostre sistema de protecció social contributiva i que, tal com afirmen diversos informes, des de mitjan anys noranta s'està configurant al nostre país una important bossa de pobresa formada per persones grans, principalment dones.

Per tot això, i, amb la finalitat d'avançar en la millora del nostre sistema de protecció social, s'entén necessari flexibilitzar el règim d'incompatibilitats al qual estan subjectes les pensions SOVI. El seu caràcter residual i el fet de ser aquestes pensions el principal mitjà de subsistència d'un col·lectiu important de persones grans en justifiquen la compatibilitat amb les pensions de viudetat de qualsevol dels règims de l'actual sistema de la Seguretat Social o del règim de classes passives.

Article únic.

Es modifica la disposició transitòria setena del Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, que queda redactada en els termes següents:

«Els qui l'1 de gener de 1967, fos quina fos la seva edat en l'esmentada data, tenien cobert el període de cotització exigít per l'extingida assegurança de vellesa i invalidesa o que, si no, havien figurat afiliats a l'extingit règim de jubilació obrera

obligatòria, conserven el dret a la causació de les prestacions de la primera d'aquestes assegurances, d'acord amb les condicions exigides per la seva legislació, i sempre que els interessats no tinguin dret a cap pensió a càrrec dels règims que integren el sistema de la Seguretat Social, amb excepció de les pensions de viudetat de les quals puguin ser beneficiaris; entre aquestes pensions s'hi entenen incloses les corresponents a les entitats substitutòries que s'han d'integrar en el dit sistema, d'acord amb el que preveu la disposició transitòria vuitena d'aquesta Llei.

Quan concorrin la pensió de viudetat i la de l'assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa, la seva suma no pot ser superior al doble de l'import de la pensió mínima de viudetat per a beneficiaris amb 65 anys o més que estigui establert en cada moment. En el cas que se superi aquest límit, s'ha de procedir a minorar la quantia de la pensió de l'assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa, en l'import necessari per no excedir el límit indicat.»

Disposició transitòria única. *Aplicació gradual de la concurrència entre les pensions de viudetat i les pensions de l'extingida assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa.*

El que preveu l'últim paràgraf de la disposició transitòria setena del Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social d'aquesta Llei, també és aplicable a les situacions de concurrència entre les pensions de viudetat i les pensions de l'extingida assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa, que es puguin haver generat abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin a aquesta Llei.

Disposició final primera.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició final segona.

Els efectes econòmics del que preveu aquesta Llei es produeixen a partir del dia 1 de setembre de 2005.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 6 de juny de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9396 *REIAL DECRET LLEI 9/2005, de 6 de juny, pel qual es prorroga el termini que preveu la disposició transitòria cinquena de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, per a la renovació dels contractes dels professors associats contractats d'acord amb la legislació anterior.* («BOE» 135, de 7-6-2005.)

La disposició transitòria cinquena de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, estableix a l'apartat 1 que a l'entrada en vigor de la Llei els professors

associats contractats en el seu moment en universitats públiques, d'acord amb la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de reforma universitària, poden romandre en la seva mateixa situació d'acord amb la legislació que els era aplicable, fins a la finalització dels seus contractes. No obstant això, l'esmentada disposició també estableix que aquests contractes poden ser renovats d'acord amb la legislació que els era aplicable sense que la seva permanència en aquesta situació es pugui prolongar més de quatre anys, comptats des de l'entrada en vigor de l'esmentada Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre. Com que la data efectiva d'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica va ser el 13 de gener de 2002, això vol dir que el termini resolutori finalitza el 13 de gener de l'any 2006.

Amb independència que gran part de la regulació del professorat que conté la Llei esmentada és objecte de profunda revisió en la seva anunciada modificació, el fet cert és que el termini fixat per la disposició transitòria cinquena esmentada resulta sens dubte insuficient per assegurar la transició del vell al nou marc, sense posar en greu perill el desenvolupament normal de l'activitat acadèmica de les universitats, cosa que va motivar el compromís amb la comunitat universitària per adoptar les mesures jurídiques necessàries a fi de garantir aquesta activitat acadèmica.

La figura del professor associat experimenta a la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, un canvi substancial respecte a la seva anterior configuració legal, ja que la nova Llei només permet la variant a temps parcial, sense que contingui cap referència d'associats a temps complet. D'aquesta manera, el molt nombrós grup de docents que integren aquest grup a la universitat espanyola s'hauria de reconduir a alguna de les figures contractuals previstes per aquella Llei.

Tot això generaria una situació d'incertesa que afectaria de manera directa i decisiva la programació docent dels molt nombrosos departaments o àrees de coneixement que tenen associats a temps complet, fet que sens dubte produiria problemes irresolubles en la planificació del pròxim curs acadèmic. D'altra banda, una vegada transcorregut el primer trimestre, els professors associats a temps complet haurien de ser acomiadats o reconvertits com a ajudants d'acord amb les previsions de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, la qual cosa suposaria no només una minva de les seves condicions laborals i salarials, sinó, a més, una notable disminució de la capacitat docent per a la mateixa universitat, atès que la docència de la qual es fa càrrec un professor fins a desembre hauria de ser suplerta almenys per dos a partir de gener de 2006.

Davant d'aquest horitzó i en l'obligació que competeix al Govern de garantir el desenvolupament acadèmic normal de les universitats, no es pot sinó concloure la urgent i extraordinària necessitat d'establir, com més aviat millor, un termini diferent del previst per la dita disposició transitòria cinquena, que faci compatibles les exigències d'organització i el desenvolupament normal de les tasques docents amb una transició adequada des de l'antic sistema contractual de la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de reforma universitària, fins al nou que preveu la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, fet que justifica l'ús d'aquest mecanisme normatiu excepcional constitucionalment previst.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta de la ministra d'Educació i Ciència i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 3 de juny de 2005,

D I S P O S O :

Article únic. *Modificació de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.*

L'apartat 1 de la disposició transitòria cinquena de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, es modifica en els termes següents: